

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 644/2018-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. novembra 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Ladislava Orosza a Miroslava Duriša predbežne prerokoval sťažnosť občianskeho združenia Poradne pre občianske a ľudské práva, Krivá 1066/23, Košice-Juh, zastúpenej advokátkou Mgr. Vandou Durbákovou, Krivá 1066/23, Košice-Juh, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem rasovej diskriminácie postupom Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou vo veci vedenej pod sp. zn. Pd 55/16/7713 a jej prípisom z 15. augusta 2016, postupom Krajskej prokuratúry v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. Kd 214/16/7700 a jej prípisom z 19. októbra 2016 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Gd 347/16/1000 a jej prípisom z 3. februára 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť občianskeho združenia Poradňa pre občianske a ľudské práva o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. apríla 2017 doručená sťažnosť občianskeho združenia Poradne pre občianske a ľudské práva, Krivá 1066/23, Košice-Juh (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou Mgr. Vandou Durbákovou, Krivá 1066/23, Košice-Juh, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem rasovej diskriminácie [(ďalej len „dohovor o diskriminácii“, správne má byť čl. 6, pozn.], uverejneného vyhláškou ministra zahraničných vecí pod č. 95/1974 Zb., postupom Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou (ďalej len „okresná prokuratúra“), vo veci vedenej pod sp. zn. Pd 55/16/7713 a jej prípisom z 15. augusta 2016, postupom Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. Kd 214/16/7700 a jej prípisom z 19. októbra 2016 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Gd 347/16/1000 a jej prípisom z 3. februára 2017.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uvádza:

«Sťažovateľka v rámci svojej činnosti analyzovala určenie školských obvodov a organizáciu vzdelávania detí na základných školách v zriaďovateľskej pôsobnosti mesta Vranov nad Topľou z hľadiska zabezpečenia rovného prístupu rómskych detí k vzdelaniu. Mala za to, že Všeobecne záväzné nariadenie Mesta Vranov nad Topľou č. 111/2010 o školských obvodoch na území mesta Vranov nad Topľou pre základné školy, ktorých zriaďovateľom je mesto Vranov nad Topľou, v znení Dodatku č. 1 zo dňa 03. 07. 2014 (ďalej len „VZN“), rozdelením ulíc, sídlisk, miestnych častí a obvodových obcí do jednotlivých školských obvodov základných škôl v zriaďovateľskej pôsobnosti mesta v čl. II – čl. IV tohto VZN, prispieva k priestorovej segregácii rómskych detí na základných

školách v zriaďovateľskej pôsobnosti mesta, a je tak v rozpore s platnou domácou a medzinárodnou legislatívou na ochranu pred diskrimináciou.

Zo štatistických údajov o percentuálnom podiele detí rómskej etnickej menšiny na jednotlivých základných školách v meste mala sťažovateľka za to, že deti rómskej etnickej menšiny, ktoré si plnia povinnú školskú dochádzku na základných školách v zriaďovateľskej pôsobnosti mesta Vranov nad Topľou, sú výrazne koncentrované na jednej z nich, a to konkrétne na základnej škole ul. [REDAKOVANÉ]. Táto skutočnosť je, podľa názoru sťažovateľky, ovplyvnená nielen rezidenčnou koncentráciou rómskeho obyvateľstva v mestskej časti Čemerné, v blízkosti ktorej sa daná škola nachádza, ale podstatným spôsobom ju podmieňuje súčasné určenie školských obvodov v meste.

Z podrobnejšej analýzy súčasného určenia školských obvodov v meste je podľa sťažovateľky zrejmé, že súčasné VZN určuje spoločný školský obvod so základnou školou na ul. [REDAKOVANÉ] s mestskou časťou Čemerné, ktorú obývajú vo zvýšenej miere obyvatelia rómskej menšiny, a zároveň aj obcami, ktoré majú vysoký podiel marginalizovaného rómskeho obyvateľstva (Vehec, Banské), čo podnecuje koncentráciu sociálne znevýhodnených rómskych detí na tejto škole. Problematický je okrem iného aj spoločný školský obvod s ďalšou obcou Čičava, ktorá má vyšší podiel rómskych detí a ktorý súčasné VZN určuje na ZŠ ul. [REDAKOVANÉ], pričom tá je od tejto obce geograficky vzdialenejšia, ako Základná škola [REDAKOVANÉ].

Listom zo dňa 23. 12. 2015 sa preto obrátila na Mesto Vranov nad Topľou a žiadala o bezodkladné prijatie opatrení na zmenu aktuálne platného a účinného VZN a určenie školských obvodov pre základné školy spôsobom, ktorý bude v súlade domácou a medzinárodnou legislatívou na ochranu pred diskrimináciou.

Primátor mesta na žiadosť sťažovateľky reagoval listom zo dňa 29. 01. 2016, v ktorom ju informoval okrem iného aj o tom, že mesto sa bude zaoberať skutočnosťami, na ktoré sťažovateľka poukazovala, a bude ich analyzovať po stránke právnej aj vecnej. Zároveň uviedol, že je to však dlhodobější proces a bude potrebné vykonať aj zisťovania a až na základe zistení zváži prípadnú zmenu školských obvodov a zmenu príslušného VZN.

Žiadosťou o poskytnutie informácií o prijatých opatreniach na odstránenie nezákonného stavu zo dňa 09. 05. 2016 sťažovateľka požiadala primátora mesta

o bezodkladné poskytnutie aktuálnych informácií o tom, či mesto pristúpilo k zmene príslušného VZN a či odstránilo nezákonný stav, na ktorý sťažovateľka poukazovala.

Mesto na túto žiadosť reagovalo listom zo dňa 30. 06. 2016, v ktorom uviedlo, že určenie školského obvodu nemá za následok koncentráciu rómskeho obyvateľstva, ktorá je demograficky daná a nesúvisí so školskou dochádzkou. Podľa mesta percentuálne rozdelenie detí vzišlo prirodzeným vývojom situácie, t. j. na základe trvalého bydliska, ak zákonný zástupca nerozhodol inak.

Zo stanoviska mesta bolo zrejmé, že sťažovateľkou popisovaný nezákonný stav neplánuje nijako nešit' a dotknuté VZN nezmení.

Sťažovateľka sa preto dňa 14. 07. 2016 obrátila na Okresnú prokuratúru vo Vranove nad Topľou s podnetom na preskúmanie zákonnosti dotknutého VZN a podnetom na podanie protestu prokurátora.

Zotrvala na svojej právnej argumentácii o tom, že dotknuté VZN je v rozpore s vnútroštátnou aj medzinárodnou legislatívou na ochranu pred diskrimináciou, ako aj v rozpore s čl. 12 ods. 2 Ústavy SR. Zároveň opakovane vyslovila aj dôvodné podozrenie, že označené VZN podnecuje priestorovú segregáciu rómskych detí vo vzdelávaní, ktorá bráni realizácii ich práva na vzdelanie v jeho zákonom význame, a je preto aj v rozpore s verejným záujmom, ktorým je dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania. Žiadala o vykonanie dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonnosti, a to preskúmaním dotknutého VZN a tiež to, aby v prípade zistenia nezákonnosti napadnutého VZN, prokurátor prijal primerané právne prostriedky dozoru za účelom odstránenia nezákonného stavu, a to formou protestu proti tomuto VZN, ktorým navrhne zrušenie alebo zmenu nezákonného správneho aktu.

Okresná prokuratúra Vranov nad Topľou sťažovateľku listom zo dňa 15. 08. 2016, č. k. Pd 55/16/7713-6 informovala, že nezistiac dôvod na podanie prokurátorského opatrenia podnet sťažovateľky odložila, čím ho považuje za vybavený.

V liste osoba poverená výkonom funkcie námestníčky okresného prokurátora (ďalej ako „prokurátorka okresnej prokuratúry“) konštatovala, že sa plne stotožnila s písomným stanoviskom Mesta Vranov nad Topľou, ktorý si prokuratúra od mesta vyžiadala a na ktorý v liste odkázala.

Sťažovateľka mala za to, že postup a rozhodnutie prokurátorky okresnej prokuratúry bol v rozpore so zákonom, keďže pri vybavovaní jej podnetu namietané skutočnosti nedostatočne preskúmala, nesprávne vyhodnotila namietané porušenie zákona, dôvodnosť podaného podnetu a dospela k nesprávnym záverom. Navyše, podľa názoru sťažovateľky, prokurátorka svoj postup pri vybavovaní podnetu sťažovateľky, ako aj rozhodnutie o odložení podnetu nedostatočne odôvodnila, čím založila nepreskúmateľnosť jej postupu aj rozhodnutia vo veci. Na základe uvedeného mala sťažovateľa za to, že prokurátorka svojím postupom a rozhodnutím o podanom podnete porušila zákon.

Vzhľadom na uvedené podala sťažovateľka dňa 19. 09. 2016 opakovaný podnet na Krajskú prokuratúru v Prešove a žiadala o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia prokurátorky okresnej prokuratúry. Zároveň žiadala, aby krajský prokurátor nariadil prokurátorke Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou, aby o podanom podnete sťažovateľky znovu konala a pri preskúmaní dôvodného podozrenia na rozpor dotknutého VZN so zákonom postupovala v súlade so zákonom.

Krajská prokuratúra v Prešove upovedomením zo dňa 19. 10. 2016 sťažovateľku informovala o tom, že nezistiac dôvod na realizáciu prokurátorského opatrenia v netrestnej oblasti mimosúdnej vo vzťahu k preskúmanému VZN podnet sťažovateľky odložila.

Z upovedomenia vyplýva, že prokurátorka krajskej prokuratúry svoj postup vo vzťahu k opakovanému podnetu sťažovateľky odôvodnila odkazom správnosť postupu prokurátorky okresnej prokuratúry a rovnako tiež odkazom na tvrdenia mesta Vranov nad Topľou. Podľa nich obcami s vysokým podielom rómskeho obyvateľstva sú obce Banské, Vechec a Čičava a pre tieto obce nebol určený iba školský obvod jednej základnej školy, teda nie je možné súhlasiť s tvrdením o koncentrácii rómskych žiakov. Pokiaľ ide o školský obvod ZŠ Vranov nad Topľou ul. [REDAKOVANÉ] tento sa nachádza v mestskej časti Čemerné s prevahou nerómskeho obyvateľstva, teda nie je možné ani v tomto prípade súhlasiť s tým, že určenie školského obvodu tejto základnej školy podmieňuje koncentraciu rómskeho obyvateľstva. S poukazom na uvedené, podľa krajskej prokuratúry, nie je možné považovať vytvorenie školských obvodov pre základné školy v zriaďovateľskej pôsobnosti mesta Vranov nad Topľou za diskriminačné.

Sťažovateľka podala z dôvodu právnej opatrnosti dňa 30. 11. 2016 na Generálnu prokuratúru SR ďalší podnet, ktorým žiadala o preskúmanie zákonnosti vybavenia

jej opakovaného podnetu zo dňa 19. 09. 2016 Krajskou prokuratúrou v Prešove v konaní vedenom pod č. Kd 214/16/7700-7. Uvedený podnet však nepovažovala za účinný prostriedok nápravy.

Zároveň preto podala dňa 30. 11. 2016 ústavnú sťažnosť, ktorou sa domáhala porušenia svojich práv rozhodnutím a postupom krajskej a okresnej prokuratúry.

Dňa 10. 02. 2017 bola sťažovateľke doručená odpoveď Generálnej prokuratúry SR zo dňa 03. 02. 2017 č. IV/2 Gd 347/16/1000-7 Prokurátor Generálnej prokuratúry SR nezistil dôvody pre prijatie osobitného prokurátorského opatrenia a zmenu stanoviska, ktoré bolo sťažovateľke oznámené listom Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou č. p. 55/16 zo dňa 15. 08. 2016 a listom Krajskej prokuratúry Prešov č. Kd 214/16 zo dňa 19. 10. 2016. Navyše podľa právneho názoru prokurátora Generálnej prokuratúry SR nie je daná vec vo vecnej pôsobnosti prokuratúry, nakoľko kritéria, na ktorých porušovanie sťažovateľka podnetmi poukazuje a ktoré majú podľa jej názoru spôsobovať nezákonnosť napádaného VZN sú založené na mimo právnych argumentoch a skutočnostiach, ktoré nie je prokuratúra s odkazom na ust. § 21 ods. 2 písm. a) zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre oprávnená posudzovať.

Vzhľadom na rozhodnutie Generálnej prokuratúry SR zo dňa 03. 02. 2017, ktoré bolo sťažovateľke doručené dňa 10. 02. 2017, sťažovateľka následne doplnila podaním zo dňa 16. 02. 2017 ňou podanú ústavnú sťažnosť a rozšírila porušovateľov jej práv aj o Generálnu prokuratúru SR.

Dňa 06. 03. 2017 bolo sťažovateľke doručené uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 854/2016-10 zo dňa 13. 12. 2016, ktorým ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky, pričom uviedol, že sa jej sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale pri predbežnom prerokovaní ju podľa zásady ratio temporis odmietol ako neprípustnú (predčasne podanú) podľa ust. § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to z dôvodu prebiehajúceho konania pred Generálnou prokuratúrou SR.

Citované rozhodnutie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, o ktorom sťažovateľku upovedomila listom zo dňa 03. 02. 2017, ktorý bol sťažovateľke doručený dňa 10. februára 2017, je posledným rozhodnutím vo veci...

Na základe vyššie uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby Ústavný súd SR rozhodol nálezhom takto:

1. *Základné ľudské práva a slobody* *Poradne pre občianske a ľudské práva podľa čl. 46 ods. 1 čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a ľudských práv a základných slobôd podľa článku 6 ods. 1, článku 13 v spojitosti s čl. 6 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd a článku 6 Dohovoru o odstránení všetkých foriem rasovej diskriminácie, postupom Generálnej prokuratúry SR v konaní vedenom pod č. VI/2Gd 347/16/1000-7 a jej rozhodnutím, postupom Krajskej prokuratúry Prešov v konaní vedenom pod č. Kd 214/16/7700 a jej rozhodnutím o odložení opakovaného podnetu a postupom Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod č. Pd 55/16/7713 a jej rozhodnutím o odložení podnetu, porušené boli.*

2. *Rozhodnutie Generálnej prokuratúry SR, v konaní vedenom pod č. VI/2 Gd 347/16/1000-7, rozhodnutie Krajskej prokuratúry Prešov, v konaní vedenom pod č. 214/16/7700, ktorým odložila opakovaný podnet sťažovateľky, ako aj rozhodnutie Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou, v konaní vedenom pod č. Pd 55/16/7713, ktorým odložila podnet sťažovateľky sa zrušujú a vec sa vracia Generálnej prokuratúre SR na ďalšie konanie.*

3. *Generálna prokuratúra SR, Krajská prokuratúra Prešov a Okresná prokuratúra Vranov nad Topľou sú povinné spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľke trovy konania v sume 312,34 Eur na účet jej právnej zástupkyne, advokátky Mgr. Vandy Durbákovej, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.»*

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka je právnickou osobou registrovanou na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky ako občianske združenie, ktoré podľa čl. III ods. 1 svojich stanov z 22. októbra 2001 registrovaných ministerstvom vnútra Slovenskej republiky 6. novembra 2001 pod č. VVS/1-900/90-19167 v znení zmien a dodatkov „*má za cieľ presadzovať dodržiavanie občianskych, ľudských práva základných slobôd v Slovenskej republike a rozvíjať ich plnú realizáciu v súlade s ratifikovanými medzinárodnými dohovormi na ochranu ľudských práv a slobôd*“. Na ten účel sťažovateľka podľa čl. III ods. 2 svojich stanov okrem iného „*podáva podnety vo veci zlad'ovania vnútroštátnych právnych predpisov s ratifikovanými dohovormi o ľudských právach a základných slobodách*“.

Sťažovateľka v sťažnosti podanej ústavnému súdu namieta porušenie svojich základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, princípu rovnosti podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru o rasovej diskriminácii v sťažnosti označenými prípismi okresnej prokuratúry, krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry, ako aj postupmi, ktoré predchádzali ich vydaniu.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy sú si všetci účastníci v konaní rovní.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Podľa čl. 13 dohovoru v spojitosti s čl. 6 dohovoru o rasovej diskriminácii každý má právo na účinnú ochranu zo strany štátu pred všetkými činmi rasovej diskriminácie podľa čl. 6 dohovoru o rasovej diskriminácii.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru o rasovej diskriminácii zmluvné štáty zabezpečia prostredníctvom príslušných vnútroštátnych súdov a iných štátnych orgánov všetkým osobám podliehajúcim ich jurisdikcii účinnú ochranu pred všetkými činmi rasovej diskriminácie, ktoré v rozpore s týmto dohovorom porušujú ich ľudské práva a základné slobody, ako aj právo žiadať na týchto súdov spravodlivú a primeranú náhradu za akúkoľvek škodu, ktorú v dôsledku takej diskriminácie utrpeli.

II.1 K namietanému porušeniu práv sťažovateľky postupom okresnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. Pd 55/16/7713 a jej prípisom z 15. augusta 2016 a postupom krajskej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. Kd 214/16/7700 a jej prípisom z 19. októbra 2016

Sťažovateľka sa podnetom na preskúmanie zákonnosti všeobecne záväzného nariadenia a podnetom na podanie protestu prokurátora zo 14. júla 2016 obrátila na okresnú prokuratúru. Po odložení jej podnetu okresnou prokuratúrou (prípís č. k. Pd 55/16/7713-6 z 15. augusta 2016) sťažovateľka podala 19. septembra 2016 opakovaný podnet krajskej prokuratúre. Krajská prokuratúra prípisom č. k. Kd 214/16/7700-7 z 19. októbra 2016 podnet sťažovateľky odložila. V nadväznosti na odloženie podnetu krajskou prokuratúrou

sa sťažovateľka obrátila 30. novembra 2016 na generálnu prokuratúru s ďalším podnetom, ktorý však nepovažovala za účinný prostriedok ochrany práv, a preto sa obrátila so sťažnosťou na ústavný súd, ktorú mu doručila 2. decembra 2016. Ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 854/2016 z 13. decembra 2016 sťažnosť sťažovateľky odmietol. Vybavenie podnetu generálnou prokuratúrou prípisom sp. zn. VI/2 Gd 347/16/1000 z 3. februára 2017 jej bolo oznámené prípisom z 3. februára 2017, ktorý jej bolo doručený 10. februára 2017. *Sťažovateľka preto podaním zo 16. februára 2017 doplnila ňou podanú sťažnosť z 2. decembra 2016 a rozšírila porušovateľov práv aj o generálnu prokuratúru. Dňa 6. marca 2017 bolo sťažovateľke doručené uznesenie ústavného súdu č. k. III. ÚS 854/2016-10 z 13. decembra 2016, ktorým ústavný súd odmietol jej sťažnosť, a preto 5. apríla 2017 doručila ústavnému súdu ďalšiu sťažnosť, ktorá je predmetom tohto konania.*

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy, resp. iné orgány ochrany práva. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy i orgány prokuratúry sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07), resp. v príslušných veciach orgánov prokuratúry. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv a lebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom alebo iným orgánom ochrany práva,

musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. I. ÚS 103/02, IV. ÚS 115/07, IV. ÚS 203/09).

V nadväznosti na uvedené ústavný súd odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť v časti, ktorou sťažovateľka namieta porušenie svojich v sťažnosti označených práv postupom okresnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. Pd 55/16/7713 a jej prípisom z 15. augusta 2016, ako neprípustnú a v časti, ktorou sťažovateľka namieta porušenie svojich v sťažnosti označených práv postupom krajskej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. Kd 214/16/7700 a jej prípisom z 19. októbra 2016, pre nedostatok svojej právomoci.

II.2 K namietanému porušeniu práv sťažovateľky postupom generálnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Gd 347/16/1000 a jej prípisom z 3. februára 2017

Ústavný súd aj túto časť sťažnosti v rámci jej predbežného prerokovania posudzoval podľa kritérií uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Dospel k záveru, že sťažnosť je v tejto časti zjavne neopodstatnená.

O zjavnú neopodstatnenosť návrhu ide vtedy, ak namietaným postupom, rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom, rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo keď preskúmanie označeného postupu (rozhodnutia alebo iného zásahu orgánu štátu) v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05). Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež

napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

Sťažovateľka v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 5. apríla 2017 namieta porušenie svojich práv aj postupom generálnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Gd 347/16/1000 a jej prípisom z 3. februára 2017.

Sťažovateľka v podnete z 30. novembra 2016, ktorý generálna prokuratúra vyhodnotila ako opakovaný podnet, uviedla:

„... Dňa 14. 07. 2016 sme sa obrátili na Okresnú prokuratúru Vranov nad Topľou s podnetom na preskúmanie zákonnosti všeobecne záväzného nariadenia mesta Vranov nad Topľou č. 111/2010 o školských obvodoch základných škôl na území mesta Vranov nad Topľou pre základné školy, ktorých zriaďovateľom je mesto Vranov nad Topľou.

Okresná prokuratúra Vranov nad Topľou nás listom zo dňa 15. 08. 2016, č. Pd 55/16/7713-6 informovala, že nezistiac dôvod na podanie prokurátorského opatrenia náš podnet odložila, čím ho považuje za vybavený.

Keďže podľa nášho názoru bol postup a rozhodnutie o odložení podnetu zo strany okresnej prokuratúry v rozpore so zákonom, opakovaným podnetom zo dňa 19. 09. 2016 sme sa obrátili na Krajskú prokuratúru Prešov a žiadali sme o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia prokurátorky okresnej prokuratúry Zároveň sme žiadali, aby krajský prokurátor nariadil prokurátorky Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou, aby o podanom podnete znovu konala a pri preskúmaní dôvodného podozrenia na rozpor dotknutého VZN so zákonom postupovala v súlade so zákonom. Rozpor so zákonom a závažné nedostatky v postupe a rozhodnutí prokurátorky okresnej prokuratúry sme v opakovanom podnete podrobne popísali.

Krajská prokuratúra v Prešove nás upovedomením zo dňa 19. 10. 2016 informovala, že nezistiac dôvod na realizáciu prokurátorského opatrenia v netrestnej oblasti mimosúdnej vo vzťahu k preskúmanému VZN opakovaný podnet odložila.

Z upovedomenia vyplýva, že prokurátorka krajskej prokuratúry svoj postup vo vzťahu k odloženiu nášho opakovanému podnetu odôvodnila len odkazom na správnosť postupu prokurátorky okresnej prokuratúry a rovnako tiež odkazom na tvrdenia mesta Vranov nad Topľou. Podľa nich obcami s vysokým podielom rómskeho obyvateľstva sú obce Banské, Vechec a Čičava a pre tieto obce nebol určený iba školský obvod jednej základnej školy, teda nie je možné súhlasiť s tvrdením o koncentrácii rómskych žiakov. Pokiaľ ide o školský obvod ZŠ Vranov nad Topľou ul. [REDAKOVANÉ] tento sa nachádza v mestskej časti Čemerné s prevahou nerómskeho obyvateľstva, teda nie je možné ani v tomto prípade súhlasiť s tým, že určenie školského obvodu tejto základnej školy podmieňuje koncentráciu rómskeho obyvateľstva. S poukazom na uvedené, podľa krajskej prokuratúry, nie je možné považovať vytvorenie školských obvodov pre základné školy v zriadovateľskej pôsobnosti mesta Vranov nad Topľou za diskriminačné.

Rovnako ako v prípade postupu a rozhodnutia okresnej prokuratúry o našom podnete zo dňa 14. 07. 2016, aj v prípade postupu a rozhodnutia krajskej prokuratúry o odložení nášho opakovaného podnetu zo dňa 19. 09. 2016, máme za to, že postup a rozhodnutie prokurátorky krajskej prokuratúry je v rozpore so zákonom.

Pri vybavovaní nášho opakovaného podnetu prokurátorka krajskej prokuratúry nevenovala náležitú pozornosť našim argumentom, ktorými sme upozorňovali na konkrétne nedostatky v postupe a rozhodnutí prokurátorky okresnej prokuratúry. Aj napriek tomu, že sme poukazovali na nepreskúmateľnosť postupu a rozhodnutia prokurátorky okresnej prokuratúry, prokurátorka krajskej prokuratúry v rámci odôvodnenia odloženia nášho opakovaného podnetu odkázala na odôvodnenie obsiahnuté v upovedomení o odložení podnetu okresnej prokurátorky, a to bez toho, aby sa venovala aspoň najdôležitejším argumentom, ktorými sme nepreskúmateľnosť odôvodnili.

Máme za to, že takýto postup je v rozpore so zákonom a významnou mierou zasiahol do práva na náležité odôvodnenie rozhodnutia, ktoré je súčasťou práva na spravodlivý proces.

Rovnako ako v opakovanom podnete namietané nedostatky postupu a rozhodnutia prokurátorky okresnej prokuratúry, aj postup a rozhodnutie prokurátorky krajskej prokuratúry trpí závažnými vadami a chýba mu náležité odôvodnenie, pre ktoré je nepreskúmateľným. Aj napriek vážnym nedostatkom, ktoré sme podrobne konkretizovali

v našom opakovanom podnete, tieto neboli zo strany krajskej prokuratúry odstránené Práve naopak, boli len umocnené ďalším nenáležitým odôvodnením aj jej postupu a rozhodnutia, s odkazom na správnosť postupu prokurátorky okresnej prokuratúry, čím sa nepreskúmateľnosť ešte viac prehĺbila.

Ani prokurátorka nadriadenej prokuratúry neprijala žiadne opatrenia na náležité preskúmanie nami oznamovaného podozrenia na rozpor dotknutého VZN so zákonom a nevyhodnotila všetky zistené skutočnosti samostatne a v ich vzájomných súvislostiach.

Prokurátorka krajskej prokuratúry – aj napriek nami namietaného porušenia princípu rovnosti zbraní v konaní a rozhodnutí o našom podnete zo dňa 14. 07. 2016, na ktorý sme upozorňovali v našom opakovanom podnete zo dňa 19. 09. 2016 – bez ďalšieho v meňte veci znova argumentovala výlučne stanoviskom mesta, ku ktorému sa bez náležitého preskúmania nami namietaných skutočností a bez náležitého hodnotenia zistených skutočností, priklonila.

Ani po využití opakovaného podnetu tak zo strany krajskej prokuratúry nedošlo k odstráneniu závažných väd, ktorými, podľa nášho názoru, bez pochyb trpí postup a rozhodnutie okresnej prokurátorky a ani k náležitému objasneniu nami oznamovaných skutočností.

Na základe vyššie uvedeného máme za to, že prokurátorka krajskej prokuratúry ako aj prokurátorka okresnej prokuratúry svojím postupom a rozhodnutím o podanom podnete a opakovanom podnete porušili zákon.

Žiadame preto generálneho prokurátora, aby preskúmal zákonnosť vybavenia nášho opakovaného podnetu zo strany krajskej prokuratúry, rozhodnutie krajskej prokurátorky o odložení nášho opakovaného podnetu zrušil ako vydané v rozpore so zákonom a nariadil krajskej prokurátorke vo veci znovu konať a rozhodnúť v súlade so zákonom...“

Na prípis sťažovateľky zareagovala generálna prokuratúra prípisom sp. zn. VI/2 Gd 347/16/1000 z 3. februára 2017, v ktorom uviedla:

„... Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho materiálu oznamujem, že ani zo strany tunajšej prokuratúry neboli zistené dôvody pre prijatie osobitného prokurátorského opatrenia a zmenu stanoviska, ktoré Vám bolo oznámené listom Okresnej prokuratúry

Vranov nad Topľou č. p 55/16 z 15. 08. 2016 a listom Krajskej prokuratúry prešov č. Kd 214/16 z 19. 10. 2016 ku ktorým dodávam nasledovné.

Z Vášho podnetu zo 14. 07. 2016 vyplýva, že v rámci Vašej činnosti ste analyzovali určenie školských obvodov a organizáciu vzdelávania detí na základných školách v zriaďovateľskej pôsobnosti mesta Vranov nad Topľou z hľadiska zabezpečenia rovného prístupu rómskych detí ku vzdelávaniu a Vaše zistenia zakladajú dôvodné podozrenie, že súčasný stav založený označeným VZN je v rozpore s platnou legislatívou na ochranu diskriminácie.

Podľa Vášho názoru označené VZN podnecuje priestorovú segregáciu rómskych detí vo vzdelávaní, ktorá bráni realizácii na vzdelávanie v jeho zákonnom význame, je v rozpore s verejným záujmom, ktorým je dodržiavať zásady rovnakého zaobchádzania a je preto nezákonné.

Vo vzťahu ku vybaveniam tak okresnej ako i krajskej prokuratúry namietate najmä, že pri vybavovaní Vašich predchádzajúcich podnetov dozorujúci prokurátori nevenovali náležitú pozornosť Vaším argumentom a vybavenia oboch prokuratúr sú nepreskúmateľné z dôvodu, že neobsahujú náležité odôvodnenie.

V prvom rade je nutné si ujasniť aké postavenie má a aké úlohy plní prokurátor v netrestnej oblasti pri výkone dozoru voči orgánom verejnej správy, ktorým v danom prípade je zastupiteľstvo mesta Vranov nad Topľou (subjektívna podmienka výkonu dozoru) a pri preskúmaní aktov vydaných v oblasti verejnej správy, v danom prípade je to Vami napádané VZN (vecná podmienka výkonu dozoru). Treba podotknúť, že tieto podmienky musia byť splnené súčasne.

Podľa § 4 ods. 1 písm. e) v spojení s § 20 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori aj dozorom nad zachovávaním a dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy pri výkone verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

Podľa § 21 ods. 2 písm. a) . zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov prokurátor nepreskúmava účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodovania a postupu orgánov verejnej správy.

Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozsah a obsah pôsobnosti, ktorú môže prokurátor realizovať vo vzťahu ku orgánom verejnej správy, je striktne zákonom vymedzený a spočíva v dozore nad zachovávaním a dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov v rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy ako i nad konaním, ktoré takémuto rozhodovaniu predchádzajú.

Prokurátor je oprávnený preskúmať, či postup orgánu, ktorého rozhodovací akt je objektom jeho dozoru, postupoval v konaní pred vydaním tohto aktu ako i pri jeho vydávaní v súlade s príslušnými procesnými normami a či akt, ktorý je výsledkom jeho rozhodovacej činnosti nie je v rozpore s príslušnou hmotnoprávnou úpravou.

V prípade zistenia rozporu preskúmaného aktu orgánu verejnej správy alebo postupu ktorý mu predchádzal s platnou právnou úpravou, je prokurátor oprávnený využiť niektorý z právnych prostriedkov dozoru na odstránenie zistenej nezákonnosti.

Základným predpokladom ku takémuto postupu prokurátora je však jasné, konkrétne a jednoznačné zákonné vymedzenie povinností orgánu verejnej správy, ktorej porušenie by prokurátor po vykonanom dozore mohol svojim právnym prostriedkom dozoru namietat'.

Zákonným ustanovením zmocňujúcim obec určiť obvod základnej školy ňou zriadovanej je § 8 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov podľa ktorého obec určí svojim všeobecne záväzným nariadením školský obvod základnej školy zriadenej obcou. Školský obvod základnej školy tvorí územie obce alebo jej časť. Ak je obec zriadovateľom viacerých základných škôl, obec svojim všeobecne záväzným nariadením určí školské obvody pre jednotlivé základné školy.

Kritériá, na ktorých porušovanie poukazujete a ktoré majú podľa Vás spôsobovať nezákonnosť Vami napádaného VZN, rozpor z § 2 ods. 1, § 3 ods. 1 zákona č. 356/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení neskorších predpisov, § 3 písm. d) § 144 ods. 1 písm. a), § 145 ods. 1 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, článok 12 ods. 2 Ústavy SR, pri realizácii pôsobnosti obce určiť

obvod základnej školy ňou zriaďovanej vychádzajú z vnútornej úvahy rozhodujúceho orgánu, t. j. zastupiteľstva, o potrebnosti, vhodnosti, účelnosti takýto obvod zriadiť a sú podmienené znalosťou miestnych pomerov a potrieb, teda faktorov mimoprávneho charakteru.

Nakoľko prokurátor je oprávnený preskúmať iba zachovávanie a dodržiavanie zákonných limitov realizácie pôsobnosti orgánov verejnej správy, § 4 ods. 1 písm. e) v spojení s § 20 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a nie je oprávnený posudzovať a hodnotiť postup a rozhodnutie orgánu verejnej správy založené na mimoprávných argumentoch a skutočnostiach, § 21 ods. 2 písm. a), zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, nemožno tak okresnej prokuratúre ani krajskej prokuratúre vytykať, že by postupovali pri vybavovaní Vašich predchádzajúcich podnetov v rozpore so zákonom vymedzeným rozsahom a obsahom postavenia a úloh prokuratúry pri výkone dozoru v oblasti verejnej správy, článok 2 ods. 2 Ústavy SR.

Vzhľadom ku vyššie uvedenému považujem týmto Váš opakovaný podnet z 30. 11. 2016 na Generálnej prokuratúre SR za vybavený s tým, že ďalšie opakované podnety v tejto veci budú na prokuratúre vybavované iba, ak budú obsahovať nové skutočnosti alebo, ak lak rozhodne nadriadený prokurátor (§ 36 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov).“

Generálna prokuratúra svojím prípisom z 3. februára 2017 tak odobrila postup okresnej prokuratúry, ako aj krajskej prokuratúry.

Ústavou zaručené základné právo na inú právnu ochranu vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy neznamena právo na úspech v tomto prípade v konaní pred orgánmi prokuratúry a nemožno ho účelovo chápať tak, že jeho naplnením je len subjektívne víťazstvo podávateľa podnetu (m. m. II. ÚS 21/02, IV. ÚS 277/05).

Ústavný súd je oprávnený a povinný posúdiť ústavnosť postupu, resp. spôsob vybavenia podnetov orgánmi prokuratúry, t. j. či v konaní pred nimi došlo k porušeniu ústavnoprávných princípov konania a či možno ich konania (postupy) a rozhodnutia

považovať z ústavného hľadiska za akceptovateľné a udržateľné. Táto právomoc ústavného súdu však nie je spojená so vznikom oprávnenia a povinnosti prehodnocovať právne názory orgánov prokuratúry, ku ktorým tieto dospeli na základe výkladu a uplatňovania zákonov, ak tento výklad a aplikácia zákonov neporušujú ústavnoprosedné princípy (m. m. II. ÚS 54/02). Reálne uplatnenie a garantovanie základného práva na inú právnu ochranu nielenže neznamená právo na úspech v konaní, ale ani nárok na to, aby orgány prokuratúry preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá podávateľ podnetu (m. m. IV. ÚS 302/07).

Ústavný súd konštatuje, že generálna prokuratúra v spojení s prípsmi podriadených prokuratúr svoj postup relevantným spôsobom vysvetlila a podnet sťažovateľky vybavila ústavne akceptovateľným spôsobom. Ústavný súd v tomto kontexte zdôrazňuje, že na kladné vybavenie podnetu nemá podávateľ podnetu právny nárok.

Podľa názoru ústavného súdu generálna prokuratúra v napadnutom príps z 3. februára 2017 sťažovateľke dostatočne zdôvodnila, postupujúc pritom v medziach svojej právomoci, správnosť postupu krajskej prokuratúry aj postupu okresnej prokuratúry pri vybavovaní jej podnetu. Závery generálnej prokuratúry ústavný súd považuje za právne akceptovateľné a ústavne udržateľné. Namietaným postupom generálnej prokuratúry a jej prípsom z 3. februára 2017 preto nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľky na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru).

Vo vzťahu k postupu generálnej prokuratúry a spôsobu, ktorým vybavila ďalší opakovaný podnet sťažovateľky svojím oznámením o vybavení ďalšieho opakovaného podnetu z 12. marca 2018, ústavný súd opakovane zdôrazňuje, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo účastníka na rozhodnutie v súlade s jeho skutkovým a právnym názorom, resp. právo na úspech v konaní. Obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je ani záruka, že rozhodnutie orgánu verejnej moci bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania.

Právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zahŕňa okrem iného (a predovšetkým) princíp „rovnosti zbraní“, t. j. princíp, že každá strana v procese musí mať rovnakú možnosť hájiť svoje záujmy a že žiadna z nich nesmie mať podstatnú výhodu voči protistrane (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Delcourt proti Belgicku zo 17. 1. 1970, vo veci Dombo Beheer B. V. proti Holandsku z 27. 10. 1993 a pod.). Tento princíp je *expressis verbis* vymedzený v čl. 47 ods. 3 ústavy.

Ústavný súd podotýka, že v konaní pri vybavovaní podnetu podľa § 31 a nasledujúcich zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov proti podávateľovi tohto podnetu nestojí žiadna protistrana, preto ani teoreticky nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 47 ods. 3 ústavy.

Článok 6 dohovoru o diskriminácii zakotvuje povinnosť štátov zabezpečiť prostredníctvom príslušných vnútroštátnych súdov a iných štátnych orgánov všetkým osobám podliehajúcim ich jurisdikcii účinnú ochranu pred všetkými činmi rasovej diskriminácie a spravodlivú a primeranú náhradu škody, ktorú v dôsledku takej diskriminácie utrpeli.

Z čl. 13 dohovoru vyplýva pre fyzické osoby a právnické osoby procesné právo akcesorickej povahy mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom v prípade porušenia ostatných ľudských práv chránených dohovorom.

Porušenie čl. 13 dohovoru možno teda namietať iba v spojení s iným materiálnym ustanovením dohovoru. Sťažovateľka namietala porušenie čl. 13 v spojení s čl. 6 dohovoru. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je ale čl. 6 ods. 1 dohovoru vo vzťahu k čl. 13 *lex specialis*, a teda požiadavky čl. 13 dohovoru sú absorbované požiadavkami ustanovenými v čl. 6 ods. 1 dohovoru (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Airey proti Írsku z 9. 10. 1979, č. 6289/73, bod 35; rozsudok De Wilde, Ooms and Versyp proti Belgicku z 18. 11. 1970, č. 2832/66, 2835/66 a č. 2899/66, body 50, 54, 60 a 95; W. proti Spojenému kráľovstvu z 8. 7. 1987, č. 9749/82). Výnimkou z tohto pravidla sa stali iba námietky porušenia čl. 13 vo vzťahu k nerešpektovaniu požiadavky rozhodovania

v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Menesheva proti Rusku z 9. 3. 2006, č. 59261/00, bod 105; Ilievi proti Bulharsku z 28. 5. 2009, č. 7254/02, bod 56). Keďže ústavný súd dospel k záveru, že namietaným postupom a napadnutým oznámením generálnej prokuratúry nedošlo k porušeniu práva sťažovateľky podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto nemohlo dôjsť ani k porušeniu jej práva podľa čl. 13 dohovoru.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že medzi namietaným postupom generálnej prokuratúry a jej prípisom a porušením jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru a právom podľa čl. 6 dohovoru o diskriminácii, ktorých vyslovenia porušenia sa sťažovateľka domáha, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Po odmietnutí sťažnosti ako celku už bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v petite jej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. novembra 2018